

NIGHTWALKS/FORESTS

IWERT BERNAKIEWICZ 2-4-2021 > 6-6-2021

Caminante no hay camino... Se hace camino al andar.
Wandelaar, er is geen weg... De weg toont zich al wandelend.

[Antonio Machado, "Proverbios y cantares XXIX", Campos de Castilla (1912)]

Iwert Bernakiewicz is gefascineerd door schoonheid, subtiliteit, kwetsbaarheid in het gewone en toevallige. Datgene wat zich voordoet in de wonderlijke synchroniciteit van dat wat is. Schaduw, licht dat in gedurige beweging de wereld streelt, alles wat beweegt en los- en vastzit. Leven dat groeit, bloeit en vergaat. Zonder kwetsbaarheid zou die schoonheid zo schoon niet zijn. Weten dat alles in een oogwenk anders kan zijn doet je het leven voelen in al zijn hardheid, pijn, soms ook zachtheid, maar met zekerheid levend. Iwert is een obsessief verzamelaar van die toevalligheden. Het is de subtiele, kwetsbare, voortdurend veranderlijke, tijdelijke verwondering die hem steeds weer op weg helpt en rennende gedachten tot rust brengt. OCO*, obsessief compulsief observeren, noemt hij het. In deze tentoonstelling staat het intuïtieve kijken tijdens nachtelijke wandelingen tegenover de ratio van strak geconstrueerde kaleidoscopische beelden. Telkens staat zijn directe omgeving centraal.

OCO*/ NIGHTWALKS

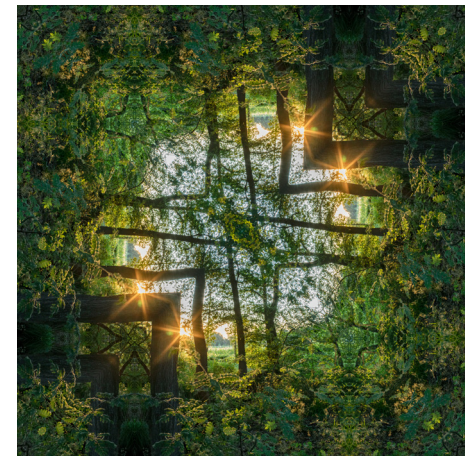
Nachtwandelingen. Wanderlust, wandelende meditatie in mijn onmiddellijke omgeving en daarbij tegelijk rennende gedachten tot rust brengen. Honderden één plekken en momenten bieden zichzelf op een subtiele, vanzelfsprekende en toch onverwachte wijze aan door simpelweg 'aanwezig te zijn op een bepaalde plaats en tijd in de ruimte'. Deze ontdekkingstochten van het toeval voelen erg levend, waarnemend in alle eenvoud, tonen een 'anderswereld' die toch samenvalt met de onze. 's Nachts lijken regels en conventies niet van toepassing. Bijna niemand is buiten, dus waarom zijn er nog regels nodig? De omgeving wordt onwerkelijk, onthecht zich van het leven overdag, komt tot rust.

Bomen richten zich tot lantaarns en met de camera dans ik daar tussen door op zoek naar samenspel. Schoonheid verschuilt zich overal, het meest nog in het banale. Dingen treden uit de aan hen door ons toebedeelde rol en staan even in de schijnwerpers, als stille getuigen van onze menselijke regeldrift, onze wil om alles te ordenen en een plaats te geven. Ik merk dat ik steeds meer bewust voor die achterkanten kies. Het is net als in de geest. Het onderbewuste is dikwijls levendiger en interessanter. De duisternis herbergt nieuwsgierigheid, ontspanning en vrijheid, loslaten.

De serie is opgebouwd als een aantal wandelingen die ik vrij genoemd heb naar de richting waarin ze uitgaan. Ze vertrekken vanuit mijn erg onmiddellijke omgeving, een straal van ongeveer 500m, Katarina (K 1-31) en breiden uit binnen het grotere grondgebied van Hasselt, langs het Albertkanaal en Godske (KG 1-19), Wolske - Rapertingen (WR 1-13), het centrum (C 1-23), Runkst (R 1-5) en Heilig Hart (HH 1-5). De serie eindigt met 5 beelden uit 'oco*/ Inner Gardens' (IG 1-5), gesitueerd in de volkstuinten tussen de Banneux-wijk en de voormalige Philips-site. Een wonderlijk samenspel van hagen, hekwerken, leiconstructies, serres, kweekkassen, groentebedden, fruitbomen, schuurtjes, terrassen en allerhande bouwsels. Tegen een achtergrond van post-industrieel kunstlicht krijgt deze plek een onwerkelijke sfeer, bijna buitenaards. De serres komen tot leven in het zachte tegenlicht, ondanks de winterslaap waarin alles verzonken is. Klaar voor een nieuw seizoen vol leven en zorg.

De meest intieme wandeling (K 1-31) bevindt zich in de expo ook het meest verborgen, om de projectieruimte van FORESTS heen. De andere wandelingen zijn ruimtelijk geografisch congruent aan de stad georganiseerd waarbij de beelden volgtijdelijk hangen. De tijd ontplooit zich vanuit het midden weg.

FORESTS (into the woods/ kaleidonature)

"Memories are not ready-made reflections of the past, but eclectic, selective reconstructions . . ." (Lowenthal 1985 : 210).

Into the woods / kaleidonature toont fragmenten waarbij bossen in zichzelf keren, als een bouillon van de werkelijkheid. De oorspronkelijke beelden zijn ontstaan tijdens een wandeling in de bossen van Stokrooie tussen 05u20 en 08u36, de ochtend van 31 mei 2020.

Het zijn collages van een werkelijkheid, (fragmenten) van spiegelingen, er is niets toegevoegd. Vanuit 'objectieve' observatie, het noteren van de werkelijkheid, komt het tot een selectieve herinnering, een reconstructie met een aantal fragmenten van die volledige en zintuiglijke realiteit van het ontwaken van een ochtendlijk bos. Deze nieuwe werkelijkheid wil die ervaring versterken, zoals het inkoken van smaak bij het maken van een bouillon. De spiegelingen willen verwonderen en nodigen uit tot een gedetailleerde observatie, een wandeling door het beeld. Je blik wordt als het ware voor langere tijd gevangen in een parallelle werkelijkheid. Vertraging van de blik speelt hierbij een grote rol, de beelden zijn niet meer in een oogopslag te vatten.

Into the woods / kaleidonature wordt gepresenteerd als 31 doorbladerbare textielprints in 'the big book' en als een doorlopende projectie van 5'18" waarbij selectief beweging aan de beelden werd toegevoegd.

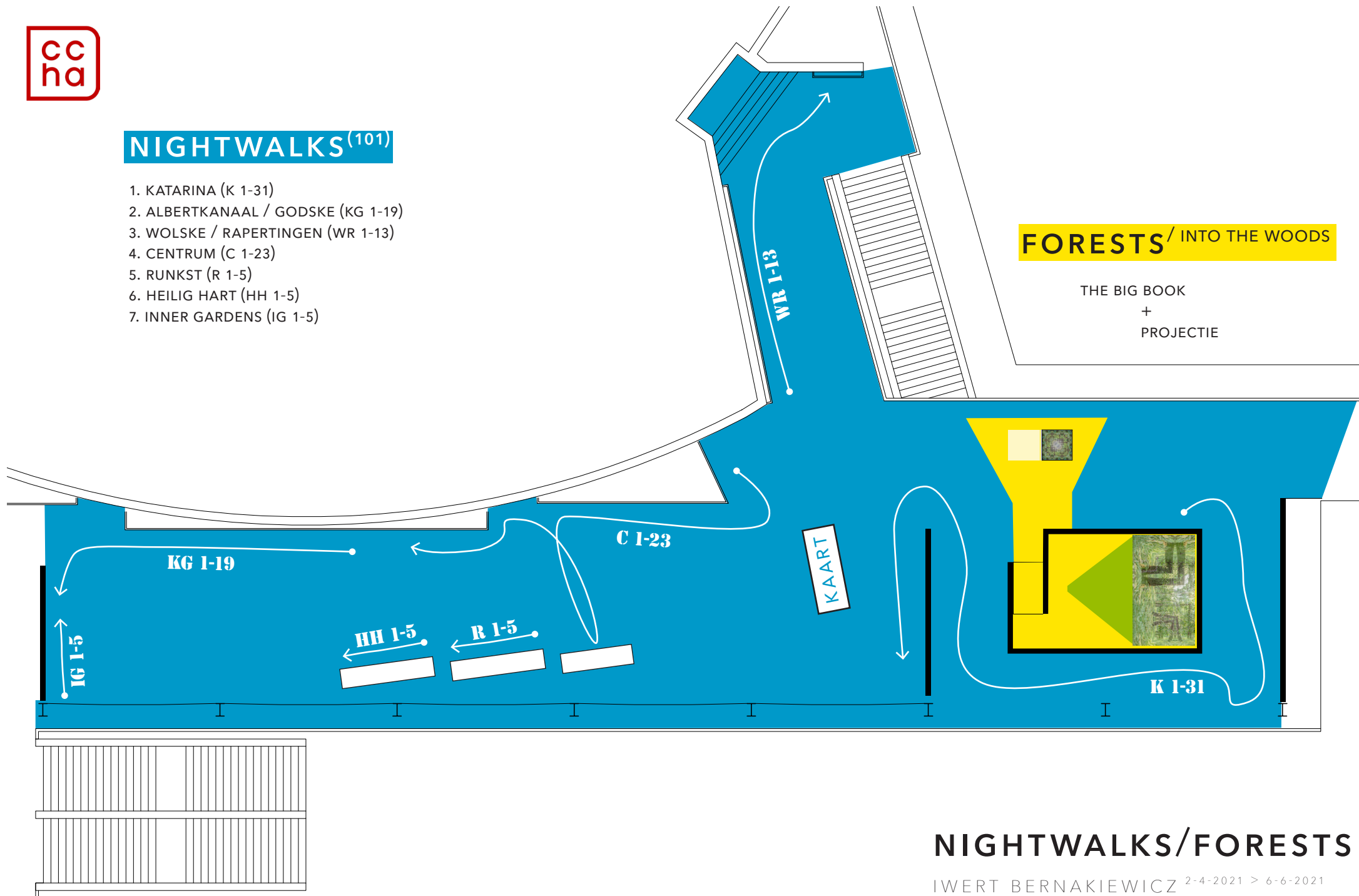

NIGHTWALKS⁽¹⁰¹⁾

1. KATARINA (K 1-31)
2. ALBERTKANAAL / GODSKE (KG 1-19)
3. WOLSKE / RAPERTINGEN (WR 1-13)
4. CENTRUM (C 1-23)
5. RUNKST (R 1-5)
6. HEILIG HART (HH 1-5)
7. INNER GARDENS (IG 1-5)

FORESTS / INTO THE WOODS

THE BIG BOOK
+
PROJECTIE

NIGHTWALKS/FORESTS

IWERT BERNAKIEWICZ 2-4-2021 > 6-6-2021